

TÉMA MĚSÍCE

SVAZKOVÁ ZŠ POD BECKOVEM

Hlavní budova s tělocvičnou

foto archiv Svazku obcí Pod Beckovem

Svazek obcí Pod Beckovem, který sdružuje šest obcí, buduje novou základní školu o dvou pracovištích v obci Bašť a Měšicích s celkovou kapacitou 810 žáků. Nové školní budovy v Bašti o kapacitě 540 žáků směřují ke svému dokončení a přivítají žáky již ve školním roce 2025/2026. Společný školský obvod bude obohacen o stavebně zajímavé objekty. Jaké je vlastně architektonické řešení této části svazkové školy?

Nové budovy základní školy v Bašti pro 540 žáků (18 tříd) byly navrženy na základě architektonické soutěže. Vítězný návrh citlivě začlenil školu do areálu bývalého hospodářského dvora v centru obce. Komplex školy tvoří několik na sebe navazujících jednopodlažních i dvoupodlažních objektů, které společně vytvářejí dynamický celek.

DŘEVO, ŽELEZOBETON, PŮVODNÍ KÁMEN A ZELENÉ STŘECHY

Architektonický koncept sdružení BARAAK architekti, Dvořák & partneři a Banality Studio stojí na respektu k historické stopě místa, tradičním hmotám a materiálům a zároveň na vytvoření otevřeného, funkčního a propojeného areálu. Areál je rozdělen do čtyř hlavních objektů: SO 01A – Nová hlavní budova základní školy – 2. stupeň (dvoupodlažní stavba) s odbornými učebnami a zázemím učitelů, šatnami a jídelnou, SO 01B – budova základní školy pro 1. stupeň (jednopodlažní stavba – krčky), SO 02 – Nová tělocvična (dřevostavba), SO 03 – Rekonstruovaný objekt – 1. stupeň (jižní objekt) se školní družinou, SO 04 – Rekonstruovaný objekt – gastroprovoz (východní objekt) s badatelnou, školním klubem a knihovnou.

Původní přízemní historické budovy se sedlovými a polovalbovými střechami byly obnoveny v původním tvaru a proporcích a slouží nyní novému účelu – odkazují na dřívější zemědělskou funkci místa a zároveň jedna poskytuje prostor pro zázemí 1. stupně školy, v druhé je umístěn gastroprovoz. K těmto dochovaným částem areálu jsou připojeny nové objekty: na severní straně dvora navazuje hlavní dvoupodlažní budova pro kmenové třídy druhého stupně a ve stejné hmotě je integrována také školní tělocvična. Jednopodlažní křídla slouží prvostupňovým učebnám a jejich spojovací chodby („krčky“) propojují učebnové traktory s hlavní budovou. Hmotové a materiálové pojetí nové výstavby harmonicky kombinuje tradiční a soudobé prvky – přízemní historické objekty s klasickými omítnutými fasádami a šikmými střechami se doplňují s novými částmi, které mají fasády obložené vertikálními modřinovými lamelami a ploché vegetační střechy. Dispozičně škola v Bašti zahrnuje kromě učeben také školní družinu, odborné učebny, sborovny, pracovny a kanceláře vedení a především kompletní gastroprovoz s kuchyní a jídelnou a velkou tělocvičnou přímo v areálu školy. Součástí areálu jsou i venkovní dvory pro výuku a odpočinek.

Nosné konstrukce nových školních křídel jsou železobetonové a zděné, propojené s původním zdívkou dvora. Při výstavbě se využívají moderní

Pokračování na straně 3

SLOVO STAROSTY

Milí sousedé,

na podzim tomu budou tři roky, co jsem se stal předsedou Svazku obcí Pod Beckovem. V té době jsme neměli zajištěné financování projektu svazkové základní školy v Bašti a Měšicích a neměli jsme vybraného zhotovitele, který by stavbu provedl. Náklady celého projektu nám v době vysoké inflace prudce rostly. Funkci jsem přijal proto, abychom projekt posunuli do realizační fáze a co nejdříve ulevili přeplněné líbeznické škole.

V únoru 2024 jsme předali staveniště v Bašti vybranému konsorciu stavebních firem. V té době jsme již měli zajištěné financování kombinací dotace od ministerstva školství a úvěrem od Komerční banky. Začala výstavba. Již tak napjatý harmonogram dokončení stavby se zkomplikoval opožděným přeložením vedení nízkého napětí ČEZ, které bránilo postupu prací na objektu školní kuchyně, a především výstavbou nové trafostanice včetně přeložky vedení i v ulici K Beckovu.

V létě 2024 jsme v konkurzním řízení vybrali ředitelku svazkové školy, která začala skládat nejbližší tým a celý pedagogický sbor, a rovněž nepedagogické pracovníky nutné k provozu školy.

Letos na jaře již proběhl zápis do prvních tříd do svazkové školy. Pro převis dětí jsme museli děti vybírat losem. Současně probíhalo vyřizování žádostí o přestup dětí z líbeznické školy.

Nyní stojíme před zahájením školního roku 2025/2026 ve svazkové základní škole v Bašti. Po roce a půl se podařilo školu nejen postavit, ale i zajistit personálně, materiálně a uvést do provozu. A to vše při souběžném řešení stavby druhé části svazkové školy v Měšicích! Všechno se ale stihnout nedalo. Některé části objektů školy v Bašti nejsou zcela hotové a budou se ještě dodělávat. Jedná se například o učebnu chemie, školní klub a venkovní dvorky. Úplně hotovo by mělo být do poloviny listopadu. Věřím, že v průběhu prvního pololetí si vše sedne a druhé pololetí již nebude ničím omezeno.

Před námi ještě stojí běžící stavba druhé části svazkové školy v Měšicích. I tato stavba zahrnuje kuchyni s jídelnou a tělocvičnou, tedy kompletní školu. Pokud vše dopadne dobře, tak by zde mohl školní rok začít v roce 2026, byť s určitými omezeními.

Kuriózní na celém projektu výstavby svazkové školy s rozpočtem cca 1 mld. Kč je, že jej realizují malé obce. Ne město s členitou organizační strukturou a s dostatečným personálním aparátem, ale malé obce s malými obecními úřady a s nízkým počtem zaměstnanců. Celý projekt nás řeší pouze několik lidí. O to náročnější disciplína to je.

V úvodu jsem psal o své motivaci pro funkci předsedy svazku. Tím se dostáváme do Libeznice do naší školy. Zprovozněním svazkové školy v Bašti se již ve školním roce 2025/2026 líbeznické škole citelně uleví. Ubude jí několik set žáků a počet dětí v prvních třídách se dostane na neuvěřitelných 22 dětí ve třídě. Tím to celé dává smysl!

Těším se na viděnou při zářijových obecních akcích.

Jan Hrabal

i ROZHOVOR

BUDOUNOST STOLNÍHO TENISU V LÍBEZNICÍCH VIDÍM OPTIMISTICKY

Jedním ze sportů, který má v Líbeznicích velkou tradici, je stolní tenis. Hraje se zde již od roku 1974. Svou největší slávu klub zažil při účasti ve třetí lize, kdy se v místním oddíle sešlo mnoho vynikajících hráčů. Do dnešních dnů zde funguje oddíl dospělých i mládeže. Velkou zásluhu na tom má i Jan Srbek, předseda zdejšího oddílu, se kterým jsme si o stolním tenisu v Líbeznicích povídali.

Jak jste vy osobně ke stolnímu tenisu dostal?

Začátky mého zájmu jsou v šedesátých letech. V tehdejším Československu byla velmi silná a úspěšná generace stolních tenistů jako V. Miko, J. Staněk, J. Karlíková, I. Voštová a další. Tito hráči získávali velké úspěchy na evropských i světových stolech. Protože sportovní přenosy ze stolního tenisu už začala vysílat televize, byl už jen krůček tomu, abychom získali inspiraci a zkusili to sami. Otec nám domů koupil pingpongový stůl a já se sourozenci jsme začali „pinkat“. Moje motivace se dále zvýšila tím, že Milan Orlowski získal titul na ME v roce 1974 ve dvouhře mužů v Novém Sadu a Praha pořádala ME v roce 1976, kde jsem pomáhal v organizačním týmu.

Jaké byly začátky místního oddílu v sedmdesátých letech?

Na základě uváděných skutečností jsme byli spolu s Milanem Korejsem, mým bratrem, J. Korejsem, M. Čackým a dalšími iniciátory založení oddílu stolního tenisu v roce 1974 a začali hrát nejnížší mistrovskou soutěž okresu Praha-východ. Hned první rok jsme postoupili výše, a to do okresního přeboru. Zanedlouho přibýlo i B družstvo s V. Procházkou, K. Švecem, P. Vackem, V. Pocem, J. Vondrášem. Takto jsme s dalšími hráči, mimo jiné R. Trgňou, O. Jankem, J. Moravcem, J. Hrabarem, B. Tomanem, pokračovali dalších cca 25 let.

Nejvládnější období bylo v letech 2003–2011, kdy zdejší mužstvo hrálo třetí ligu. Jak se to podařilo a kdo na tom měl největší zásluhu?

V roce 2003 se vrátil J. Vondráš z asi patnáctiletého působení ve vyšší soutěži za AERO Odolena Voda. Přivedl s sebou několik dalších, výkonnostně výborných hráčů a A mužstvo začalo každý rok postupovat výše, ale už v rámci krajských soutěží a skončilo na tři sezony v uvedené 3. celostátní lize. V sezoně 2011–2012 se umístilo na vynikajícím 5. místě. Nutno poznamenat, že v těchto letech byl bouřlivý nárůst zájmu a oddíl měl až šest mužstev v mistrovských soutěžích. Hrálo se jak v tělocvičně ZŠ, tak v chatě na Areálu zdraví. Samozřejmě s tím bylo spojeno i velké organizační úsilí dalších členů oddílu, ale určitě se to vyplatilo.

A co současnost? Jak vám daří a kolik má místní družstvo členů? Jakou hraje soutěž?

I v poslední době určitě Líbeznicím neděláme ostudu. Máme čtyři družstva v okresních soutěžích od nejvyšší. Družstvo registrovaných žáků hraje pravidelně pět kol okresního bodovacího turnaje a dále získává zkušenosti v soutěži dospělých. Máme celkem 30 aktivních členů. Pořádáme oddílové Vánoční turnaje a turnaje žáků.

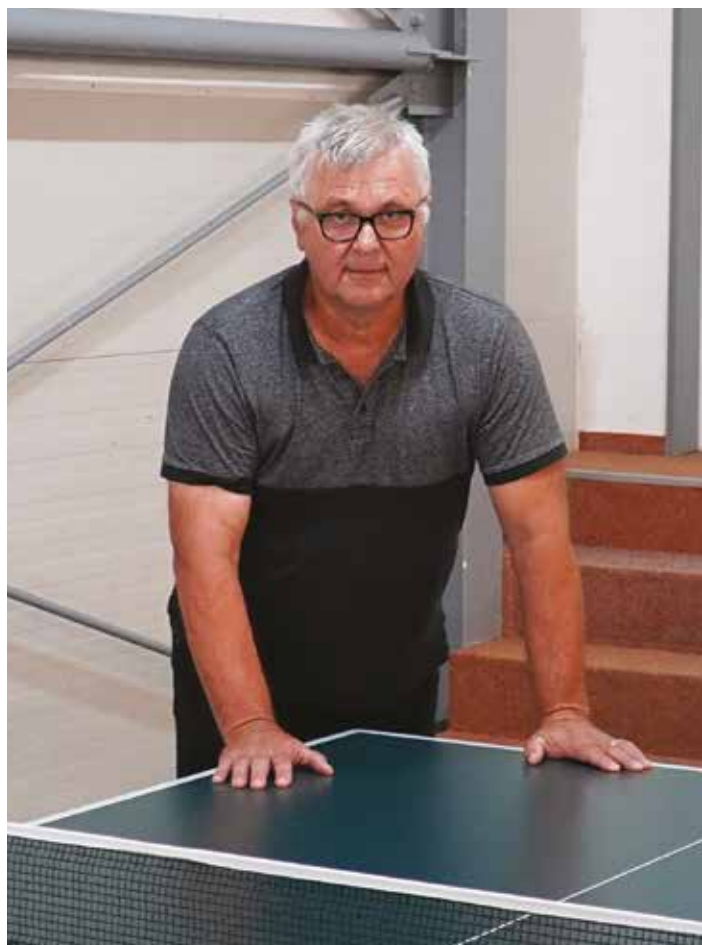
Jak vůbec vypadá takový mistrovský zápas? Kolik se hraje utkání, jaký je systém?

Klasický zápas má 16 dvouher a dvě čtyřhry, tzn. maximální zisk 18 bodů. Utkání tedy může skončit i remízou. Hrají čtyři hráči, každý s každým, může se střídát jeden hráč.

Nutno poznamenat, že krajské a celostátní soutěže se hrají do 10 vítězných bodů a extraliga úplně jinak. Zřejmě jde o zkracování času utkání a to si myslím, že je na škodu jak sportovní úrovně, tak pro případného diváka.

Pracujete také s mládeží? Je v Líbeznicích o stolní tenis mezi mládeží zájem?

Samozřejmě, je to perspektiva a pokračování naší padesátileté tradice. Velkou radost nám zejména dělá skupina čtyř mladých, a to J. Dinga, A. Krejčí, D. Veleba a T. Pytelka. Ostatní zájemci trénují v chatě na AZ pod naším vedením, ale ještě musí hodně přidat, aby se jim přiblížili. Zájem je myslím úměrný době, kdy se mládeži poskytuje stále více, ale na můj vkus je moc pohodlná a pohybově není zdatná.

Jan Srbek

foto archiv -js-

V minulosti se také pořádala mezinárodní přátelská utkání s anglickými týmy. Pokračuje tato tradice?

Ano, tomuto už předcházela přátelská utkání s PSG Potsdam v osmdesátých letech, kdy hlavní organizační tíhu nesl M. Čacký. Tento vydařený „frončák“ skončil pádem železné opony, kdy Němci přestali mít zájem.

V devadesátých letech přinesl možnost mezinárodních utkání s hráči anglického Sittingbournu Honza Vondráš ml. Pravidelně jsme se každý rok navštěvovali, kdy vzájemná utkání ve stolním tenise byla vrcholem. Tako akce vždy měla vysokou sportovní i společenskou úroveň. Covid nám zatím tuto dlouholetou tradici narušil, a tak se, doufám, brzy obnoví, i když aktéři na obou stranách už hodně zestárlí...

Jak vidíte budoucnost stolního tenisu v Líbeznicích?

Určitě optimisticky, obec nám od roku 2016 poskytla luxusní podmínky v nové Sportovní hale Na Chrupavce. Je zde možné současně hrát mistrovské utkání a na dalších třech stolech trénovat. V případě, kdy pořádáme okresní žákovské turnaje, je zde možno postavit až šest stolů. Celé zázemí haly vše toto umožňuje.

Trénovat naše žáky chodí kvalifikovaný trenér a ostatní hráči jsou tomu nápomocni.

Pokud by někdo měl zájem se zapojit, je to možné? Co by měl udělat?

Jednoduché – mít chuť, vůli a ctízálost. Nechceme, aby to bylo jen pinkání ve volném čase bez efektu. Kontaktní informace se najdou na webových stránkách pingponglibeznice.wordpress.com.

Na závěr ještě k vám osobně. Zbývá vám kromě stolního tenisu čas na jiné koníčky?

Musím říci, že bohužel už ano, věk nezastavíme. Rád pracuju na zahradě, aktivně provozuju pěší turistiku, už teď méně jezdím na kole a snažím se věnovat vnoučatům.

Děkuji za rozhovor.

František Grunt

Dokončení ze strany 1

materiály s důrazem na dlouhou životnost a energetickou úspornost budov. Například rovné střechy novostaveb mají dvě funkční vrstvy – část střechy slouží jako kořenová čistírna odpadních vod (integrována do objektu pro ekologickou recyklaci vody) a zbylá plocha je řešena jako extenzivní zelená střecha přispívající k retenci dešťové vody a tepelně-izolační ochraně budovy. Šikmé střechy na rekonstruovaných částech jsou pokryty pálenou střešní taškou typu bobrovka v tradiční režné barvě, aby vizuálně navázaly na původní stavby. Fasády historických budov byly ponechány s původní omítkou, zatímco prosklené fasády novostaveb tvoří provětrávaný dřevěný obklad z modřinových lamel, který časem získá přirozenou patinu. Tato kombinace materiálů zvýrazňuje odlišné stáří částí areálu, ale díky jednotné barevnosti v přírodních tónech působí celek harmonicky.

K zahájení provozu školy zbývá jeden důležitý krok: povolení předčasného užívání stavby ze strany stavebního úřadu se zkušebním provozem kořenové čistírny odpadních vod. Některé stavební práce se budou dokončovat ještě v průběhu školního roku. „Myslím, že ne všem úplně dochází, co se podařilo zvládnout za rok a půl. Postavit novou

školu s tělocvičnou, kuchyní a jídelnou, zajistit ji personálně a uvést do provozu. Úplně hotovo by mělo být do poloviny listopadu. V prvním pololetí si bude vše sedat a určitě se objeví i nějaké nedo-

statky. Chtěl bych proto poprosit děti, rodiče i personál školy o shovívavost,” říká předseda svazku Jan Havlíček.

-na-

 LÍBEZNICKÉ ŠKOLY

LÍBEZNICKÁ ZUŠKA V TOMTO ŠKOLNÍM ROCE

Učitelé i žáci základní umělecké školy byli ve školním roce 2024/2025 postaveni před četné příležitosti a výzvy. Hned v září proběhlo vyhodnocení prací, které postoupily do ústředního kola celostátní soutěže žáků výtvarného oboru ZUŠ. Z Líbeznic do nejvyššího kola postoupily dva obrazy – *Únos Persefony* autorky Karolíny Šimkové a společné dílo Terezy Pilařové a Michaely Řehořové s názvem *Barokní kytice*. Obě práce odborná porota ohodnotila bronzovým pásmem. Úspěšný podzim pokračoval třemi oceněními v mezinárodní Písňové soutěži B. Martinů, kde nás reprezentovaly

Karolína Martincová, Anežka Štrbáková a Tereza Štrbáková. Úspěšný rok zažila i klavíristka Gabriela Irišková, která přivezla čestné uznání z mezinárodní soutěže Amadeus Brno 2024 a potvrzením jejího talentu a poctivé práce byla celostátní soutěž Prague Junior Note, kde získala 2. cenu odborné poroty a 3. cenu studentské poroty.

Každoroční soutěž žáků základních uměleckých škol, kterou s podporou MŠMT vyhláší Ústřední umělecká rada ZUŠ, letos proběhla v oborech bicí nástroje, dechové nástroje, sólový a komorní zpěv a tanec. Do okresních kol líbeznická ZUŠ vyslala pět zpěváků, jednoho hráče na bicí nástroje, šest dechařů a dvě skupiny tanečního oboru. V pěvecké soutěži se Anežka Štrbáková a Karolína Martincová postupně nominovaly až do ústředního kola, odkud přivezly čestné uznání a 3. cenu. Ve hře na bicí nástroje vyhrál Gianni Alessio D'Meza 1. cenu v okresním kole a z dechového oddělení si nejlépe vedli flétnistka Tereza Šafářová a trumpetista Petr Lichnovský, kteří školu reprezentovali v ústředním kole s výsledkem 1. cena a 2. cena. První soutěžní zkušenosti získaly žákyně tanečního oboru, které dostaly dvě zvláštní ceny poroty v okresním kole.

Líbezníční výtvarníci se tradičně účastní Regionální výtvarné soutěže Řevnice, kde v tomto školním roce obdrželi čtyři ocenění.

NAŠI ŽÁCI JSOU ÚSPĚŠNÍ

Život v ZUŠ ale nespočívá pouze v soutěžení, snažíme se s uměním propojovat běžný život a kreativitu maximálně využívat v každodenním životě. Žáci se zúčastnili několika výtvarných a hudebních exkurzí a mnoho ze svých dovedností nabídli veřejnosti. Za všechny projekty jmenujme alespoň scénické ztvárnění *Otvírání studánek* Bohuslava Martinů, výtvarnou a hudební účast na Noci kostelů, zahraniční účinkování na festivalu Vranovské hudobné slávnosti. Závěrem s radostí oznamujeme, že studium ZUŠ letos úspěšně ukončilo osm absolventů výtvarného oboru a osm absolventů hudebního oboru. Na umělecké střední školy odchází šest výtvarníků.

Iva Štrynclová,
zástupkyně ředitele pro ZUŠ

Koncert školního orchestru ZUŠ

foto archiv ZUŠ

REKORDNÍ ROK NA LÍBEZNICKÉ ŠKOLE – SNAD UŽ POSLEDNÍ

Na líbeznické škole máme za sebou další školní rok. Rok s číslem 68 od otevření nové školní budovy na kraji obce v roce 1956. Bliží se nám 70. výročí otevření školy, které budeme oslavovat ve školním roce 2026/2027 a chystáme na ten rok mnohá překvapení.

I právě skončený školní školní rok byl bohatý na události a není v silách tohoto článku popsat vše, co se na škole událo. K nejdůležitějším momentům patřila návštěva České školní inspekce za účelem provedení hloubkové kontroly. Celkem osm inspektorů provedlo 80 hospitačních hodin na ZŠ a 25 na ZUŠ. O výsledcích jsme již informovali, přesto bych rád zmínil, že inspekční zpráva dopadla velice dobře a naše škola byla hodnocena velmi pozitivně, a dokonce obdržela ve dvou kritériích zařazení mezi školy dobré praxe, od kterých se ostatní mohou učit.

Škola byla i v tomto roce největší základní školou v České republice, celkem ji navštěvovalo rekordních 1 625 dětí, 360 dětí pak bylo žáky základní umělecké školy. Na škole pracovalo celkem 209 zaměstnanců, z toho 116 učitelů. I v tomto školním roce probíhala výuka nejen v líbeznickém areálu, ale také v detašovaných pracovištích v Bašti, Měšicích, Kojeticích, Nové Vsi a v líbeznické Arše. Pro příští rok již všechna tato pracoviště vyjma Měšic opouštíme.

Máme radost z toho, že mnoho našich žáků dosáhlo úspěchů celorepublikového formátu. Jsme pyšní na Emu Valouchovou, která se účastnila národního kola olympiády v chemii, na družstvo štafetových běžců, které bylo v celé České republice čtvrté, a na malé fotbalisty a fotbalistky, kteří si zahráli v McDonald's Cupu republikové finále a skončili na krásném osmém místě. Máme i úspěch mezinárodní. Žákyně Kateřina Karlová, Andrea Satranová a Linda Vaňková jsou členkami týmu, který se jako jeden z 50 na naší škole účastnil mezinárodního projektu Astro Pi Mission Zero a byl nadací Raspberry Pi Foundation vybrán jako inspirace v průvodcích misí pro účastníky v následujícím roce. Jejich program zapsaný v jazyce Python – cyklus „Slepička“ – byl vybrán jako příklad pro cyklus 2025/2026. Projekt Mission Zero nabízí mladým lidem jedinečnou možnost – jejich vlastní kód může být skutečně spuštěn na palubě Mezinárodní vesmírné stanice (ISS) na speciálním zařízení Astro Pi. Program žáků byl po úspěšném otestování odeslán do vesmíru a během května 2025 byl spuštěn přímo na oběžné dráze. Každý účastník následně obdržel oficiální certifikát, který přesně uvádí čas a polohu ISS v momentě, kdy byl jeho program aktivní. Tým 9.E se tak nejen stal součástí mezinárodní vědecké výzvy, ale jejich práce bude navíc sloužit jako inspirace dalším mladým programátorům po celém světě. O úspěších základní umělecké školy se dočtete v jiném článku tohoto čísla zpravodaje.

Moc nás také těší naše účast v mezinárodním projektu Erasmus+, kdy naši žáci i učitelé cestují po Evropě a sbírají zkušenosti z takových zemí, jakými jsou Španělsko, Dánsko, Rumunsko, Německo, Francie a další. Letos jsme na škole přivítali i mnoho dětí právě z těchto zemí.

Že se škole daří a že na ni probíhá mnoho zajímavých aktivit a škola dosahuje krásných úspěchů, je zejména výsledek práce všech pedagogických pracovníků školy, kteří líbeznickou školu tvoří. A za to jim patří velké poděkování.

A co nás čeká příští školní rok? Sníží se celkový počet žáků. Očekáváme, že líbeznickou školu bude navštěvovat kolem 1 400 dětí, což je po dlouhých letech zvyšujícího se počtu žáků dobrá zpráva. Niž-

ší počet dětí nám umožní pomalu pracovat i na snižování počtu dětí v jednotlivých třídách. Pro příští školní rok jsme se zaměřili na ty nejmenší a podařilo se nám zajistit, že v prvních až třetích třídách bude průměrný počet dětí kolem 25, což je počet, který má prokazatelně pozitivní vliv na klima ve třídě a budoucí studijní výsledky dětí.

STOPA LÍBEZNICKÉ ŠKOLY VE VESMÍRU

Plánujeme i další inovace, které dětem zprjemní pobyt ve škole a povedou ke zkvalitňování výuky. Každá třída bude mít jednou týdně hodinu s názvem Spolu v pohodě, kde bude prostor řešit klima třídy a více se věnovat vztahům mezi dětmi. Plánujeme více tandemové výuky a zejména dvojazyčnou tandemovou výuku v běžných předmětech, kdy se hodiny bude účastnit učitel mluvící česky a rodilý mluvčí. Přidali jsme k nabídce dalšího cizího jazyka vedle němčiny a francouzštiny i španělštinu, takže nabízíme všechny tři možné cizí jazyky. Od září bude na škole nově působit sociální pedagog, který bude mít na starosti zejména intenzivnější spolupráci mezi školou a rodinami dětí. Plánujeme zavést velkou přestávku po druhé hodině, během které chceme vyzkoušet možnost pobytu dětí venku. Vybízet k tomu bude také nový didaktický park a venkovní učebna, které vzniknou v parku před hlavní budovou. Zaměřit se chceme i na pohyb dětí v rámci tělesné výchovy, zapojili jsme se do programu Trenéři do škol. Hodiny tělesné výchovy tak budou obohaceny o přítomnost trenérů místních sportovních klubů. Pro příští školní rok jsme nakoupili mnoho nových učebních pomůcek, které nám pomohou dělat hodiny zajímavějšími a poutavějšími a umožní nám také více zapojit badatelskou výuku. Držte nám palce, ať vše dopadne podle plánů.

František Grunt,
ředitel školy

Tým štafetového poháru líbeznické školy

foto archiv ZŠ a ZUŠ Líbeznice

SOCIÁLNÍ VÝBOR POPŘÁL 55 OBČANŮM K VÝZNAMNÉMU ŽIVOTNÍMU JUBILEU

V období od ledna do července 2025 navštívili členové Sociálního výboru obce Líbeznice celkem 55 našich spoluobčanů, kteří v tomto roce oslavili významné životní jubileum. Mezi oslavenci jsou senioři, z nichž 34 je ve věku nad 80 let.

S úsměvem, květinou a drobným dárkem v ruce vítali zástupci výboru (S. Oliveriusová, L. Vöršová, J. Neumannová, S. Oliveriusová ml. a R. Vöršová) k oslavencům domů, kde panovala příjemná a vřelá atmosféra. Návštěvy byly často doprovázeny milým povídáním, vzpomínkami i upřímnou radostí z toho, že na ně obec nezapomněla.

„Tato tradice je jedním z krásných způsobů, jak vyjádřit úctu a vděk starším generacím, které po mnoho let tvořily a ovlivňovaly naši obec,“ uvedla předsedkyně sociálního výboru. „Každé podání ruky a úsměv oslavenců jsou pro nás tou největší odměnou.“

Stáří není konec cesty, ale její zklidněné pokračování. Je to doba, kdy už nemusíme spěchat, kdy můžeme vnímat život v jeho jemnějších odstínech. Každý starší člověk v sobě nese tichý poklad – zkušenosti, příběhy, radosti i bolesti, které spoluvytvářely náš společný domov. V Líbeznici si těchto lidí

hluboce vážíme. Jsou kořeny, ze kterých vyrůstáme. Jsou paměti místa, které máme rádi.

Všem starším občanům patří náš velký dík a obdiv – velmi si jich vážíme a jsme rádi, že jsou stále součástí našeho společného života v Líbeznici.

*„Stáří je strom u líbeznické cesty,
pamatuje kroky, slunce, deště,
v každém listu příběh z našich dnů,
co voní domovem a tichem snů.“*

*V Líbeznici si vážíme vás,
vašich rad, sil i každého z vás.
Ať vaše dny jsou pokojné, světlé,
s úsměvem v očích a srdcem v teple.“*

Sylva Oliveriusová,
předsedkyně sociálního výboru

OBECNÍ POLICIE

OPILEC SE NEPOUČIL

Strážníci Obecní policie Líbeznice mají díky své místní a osobní znalosti přehled, který v nejednom případě pomohl k dopadení pachatele protiprávního jednání. I díky tomu byl v dopoledních hodinách dne 9. června 2025 zastaven hlídkou obecní policie řidič červeného BMW, u kterého bylo podezření, že jezdí pod vlivem alkoholu. Řidič byl vyzván k provedení dechové zkoušky, s níž souhlasil, a uváděl, že samozřejmě před jízdou alkoholické nápoje nepožil. Provedenou dechovou zkouškou byla naměřena hodnota 2,02 promile alkoholu v dechu a při opakované zkoušce byla naměřena hodnota 2,13 promile alkoholu v dechu. Muž byl následně předán hlídce OO PČR Odolena Voda pro podezření z trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky.

Téhož dne v dopoledních hodinách zaregistrovala hlídka OP stejného muže, jak stojí s motocyklem na parkovišti u místní benzinové čerpací stanice. Muž byl dotázán hlídkou, zda na motocyklu přijel on. K tomu uvedl, že se nebude vyjadřovat. Po ověření kamerových záznamů z benzinové čerpací stanice bylo zjištěno, že na čerpací stanici skutečně přijel, natankoval a následně zastavil na parkovišti, kde byl kontrolován hlídkou obecní policie. U muže byly znovu provedeny dechové zkoušky s výsledkem 1,46 a 1,43 promile alkoholu v dechu. Muž byl opětovně předán hlídce OO PČR Odolena Voda pro podezření ze spáchání trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky. V případě uznání viny bude opilec potrestán odnětím svobody až na jeden rok, peněžitým trestem nebo zákazem činnosti.

Rudolf Sedlák

RECIDIVISTA SI SE ZÁKAZY ŘÍZENÍ HLAVU NELÁMAL

Hned dvakrát v průběhu 14 dní zastavila obecní policie řidiče, který měl uloženo pět platných zákazů řízení. V prvním případě byl řidič zastaven po dramatickém dvacetiminutovém pronásledování, kdy řidič před hlídkou obecní policie ujížděl 28 kilometrů. Nerespektoval pokyny k zastavení a svou jízdou ohrožoval všechny účastníky silničního provozu. Hlídka obecní policie v průběhu pronásledování

privilovala prostřednictvím operačního střediska PČR posily a řidič nakonec svou nesmyslnou jízdu vzdal. Policisté následně muže obvinili z trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí.

Po několika dnech zaregistrovala hlídka obecní policie vozidlo, které řídil opět ten samý muž s několika zákazy řízení. Vozidlo bylo hlídkou zastaveno. Neřidič s hlídkou spolupracoval a byl opět předán PČR. Vzhledem k opakovanému páchání trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí a s přihlédnutím k trestní minulosti recidivisty podal státní zástupce návrh na vzetí muže do vazby, což soud akceptoval. Do začátku soudu tedy muž počká ve vazební věznici, aby dál neopakoval svou trestnou činnost.

Rudolf Sedlák

KOLAPS ŘIDIČE

Dne 18. července 2025 v dopoledních hodinách vyjžděli strážníci obecní policie prověřit oznámení o kolapsu řidiče autobusu v obci Líbeznice, a to na autobusové zastávce č. II ve směru Mělník. Řidič, který v průběhu jízdy začal kolabovat, stačil zastavit v autobusové zastávce, otevřel dveře a zhroutil se na volant. Cestující autobusu začali s okamžitou resuscitací, kterou následně převzala

posádka záchranné služby. Strážníci obecní policie se po příjezdu na místo aktivně zapojili do resuscitace prováděním srdeční masáže, ve které se střídali s policisty z hlídkové služby. Po několika desítkách minut trvající resuscitaci byl muž převážěn do nemocnice, kdy však v průběhu převozu zemřel.

Cestujícími a kolegy oblíbený dlouholetý zaměstnanec ČSAD Střední Čechy, podlehl rozsáhlému infarktu, a to den před 62. narozeninami.

Rudolf Sedlák

TANEČNÍ SEZONA PLNÁ ÚSPĚCHŮ: DĚKUJEME ZA NÁDHERNÝ ROK!

Taneční škola Dany Gregorové zakončila letošní sezonu s obrovským pocitem radosti, vděčnosti a hrdosti. Každá soutěž, vystoupení i trénink byly pro nás nejen výzvou, ale i oslavou pohybu, píle a vášně pro tanec.

Po výhrách na českých soutěžích International Dance Open Czech Republic a AVE Bohemia následoval první velký zahraniční úspěch. Na začátku března na soutěži **International Dance Open ve Vídni** si mladší dívky vybojovaly hned **dvě zlaté medaile a prestižní pohár Kids Gold Star** v konkurenci 40 choreografií. Pro mladší dívky to byl první velký mezinárodní úspěch, který potvrdil, že pokora a poctivá práce přináší ovoce.

Týden nato, na **mezinárodní baletní soutěži v německém Selbu**, zazářily naše starší dívky. Získaly **dvě zlaté medaile** a zároveň **postup na mistrovství světa ve Francii**. Dvě zlaté... holky moje zlaté!

V neděli **11. května** na Den matek se v **divadle Komedie** konalo naše celovečerní představení *Tanec nás baví*, kde jsme publiku představili choreografie z oblasti baletu, contemporary, gymnastiky a samozřejmě i soutěžní čísla. Dívky předvedly vše, co se za celý rok naučily. Potlesk v sále si opravdu zasloužily.

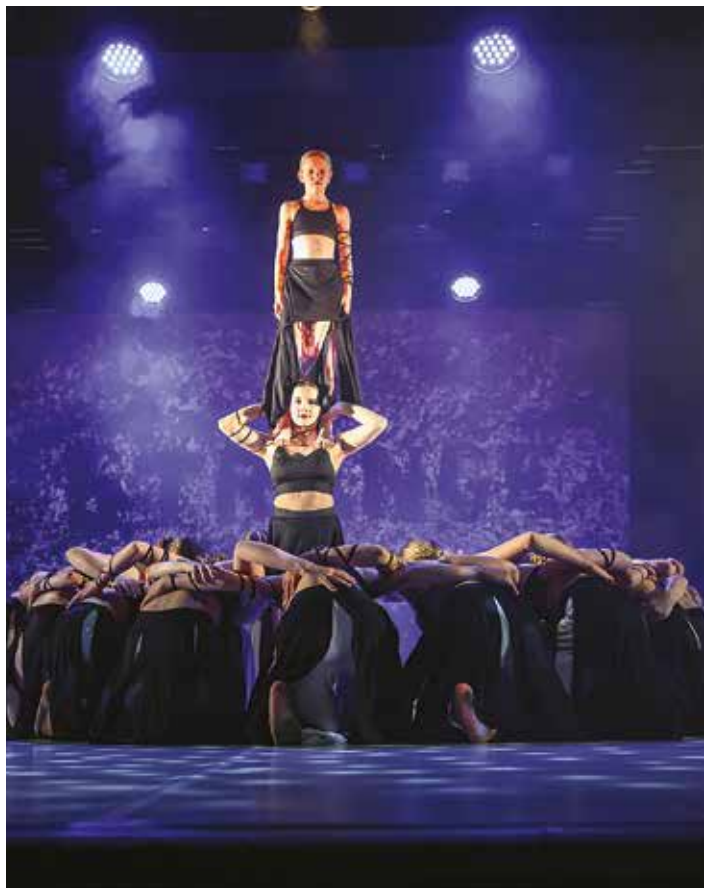
Největším vrcholem sezony bylo **mistrovství Evropy v Itálii** na konci května, odkud jsme si přivezli hned **tři zlaté medaile**. Výsledek, který překonal všechna očekávání!

Poslední soutěžní zastávkou letošního roku byl **One Cup v Karlových Varech v červnu**, na první letní den, kde jsme znovu zazářili, tentokrát se **zlatou a stříbrnou medailí**.

Děkujeme všem našim tanečnicím za úsilí, rodičům za podporu a obci Líbeznici za důvěru a zájem. Děkujeme také všem, kdo nám drželi palce. Tato sezona byla nezapomenutelná. Už teď se těšíme, co přinese ta příští, na kterou se začneme poctivě a intenzivně připravovat během letního soustředění na konci prázdnin. V příští sezoně nás čekají další mezinárodní soutěže, na kterých se budeme snažit opět uspět.

S pokorou a hrdostí.

*Dana Gregorová a tým Taneční školy
foto Petra Hajska*

HISTORICKÉ OKÉNKO

JOSEF PROCHÁZKA,
PŘÍSLUŠNÍK HASIČSKÉHO
NÁRODNÍHO ODBOJE

III. ČÁST

Malá pevnost Terezín

Rozsáhlá barokní pevnost, kterou dal v roce 1780 postavit císař Josef II. na počest své matky, dostala jméno právě po císařovně. Již za Rakouska-Uherska byla používána jako věznice. Záhy po napadení Československa po 15. březnu 1939, kdy nacističtí okupanti provedli rozsáhlou zatýkáckí akci Gitter (Mříž), zde byli vězněni první političtí vězni. Počet vězňů stoupl, jak okupanti represe stupňovali. Od roku 1940 zřídili v Malé pevnosti stálou policejní věznici, která spadala pod věznici na Pankráci a byla podřízena velitelství pražského gestapa.

Dne 10. dubna 1945 byl do Malé pevnosti Terezín deportován z pankrácké věznice i Josef Procházka. Z Pankráce byl převezen na nádraží v Hybernské ulici (nynější Masarykovo nádraží) v Praze. Politické vězně zde hlídali němečtí vojáci, kteří našťastí byli benevolentnější, a česká protektorátní policie, jež se vězňům v rámci svých možností snažila pomáhat. Vojáci jim dávali potraviny a cigarety, i ty, které jim předávali příchozí.

Mezi lidmi, kteří přišli na nádraží vězňům pomoci, byla i česká filmová herečka Věra Ferbasová, se svým psem byla nepřehlédnutelná. Josefu Procházkovi předala balíček, spoluvězni byli překvapeni, že ho zná. Vyhledali ho i další dva lidé, pár, který Josef Procházka ani neznal; poděkovali mu za pomoc Židům a předali mu balíček. Jelikož všichni vězni trpěli neustálým hladem, potraviny, které na nádraží dostali, byly pro ně opravdovým veledarem, který alespoň na čas zmírnil jejich hladovění. Abstinenci touha po cigaretách se záhy projevila ve vagonu: po chvíli jízdy už pro kouř z cigaret téměř nebylo vidět.

Vězni byli umístěni ve vagonu vlaku, kde v jednom z jeho koutů seděl se spoutanými rukama letecký důstojník Jan Mayer. Velitel transportu nařídil, aby mu byla sejmuta pouta a podáno jídlo a cigarety. Díky železničářům, kteří dali echo na další nádraží po trase, je zde čekali příbuzní a známí. Ve stanici Libčice nad Vltavou – Letky se Josefu Procházkovi podařilo poslat po zdejších hasičích, kteří byli včas vyrozuměni o transportu s vězni, domů obálku s penězi, které dostal na nádraží v Praze. Opačným směrem hasiči doručovali vězňům balíčky.

Vlak zastavil v Bohušovicích. Vězni, kolikrát lidské trosky, nastoupili na pěší cestu do Terezína, která vedla podél oploceného terezínského židovského ghetta. Bylo jaro, konec války na dohled, přesto vězni zažívali v Malé pevnosti peklo na zemi. Němečtí nacisté si je při vstupu pečlivě zaevidovali, označili, na oděv jim namalovali červenou barvou pruhy, které značily politického vězně, od krku přes týl a temeno až k čelu jim vystříhali znamení na šíři strojku. Krom esesáků je hlídali a terorizovali kápoové, což byli dozorcí vybraní ze samotných vězňů – ti spoluvězně týrali, bili, okrádali, mučili hladem.

V cele na čtvrtém dvoře byli s Josefem Procházkou zavření jeho známí, mezi nimi Jan Martínek, řídící učitel z Moravské Ostravy, který se znal s Josefem Procházkou ze schůzí hasičů, vykázal mu lůžko na prýčce, která byla z dřevěných prken. Někteří museli spát na holé zemi.

Práce na podzemní továrně Richard

Časně ráno hnali Josefa Procházkou s několika sty vězni na práci za Litoměřice pod vrch, kde vězňové hloubili stavbu obrovské podzemní továrny. Některá její oddělení se již betonovala, práce byla velmi nebezpečná, stropy nebyly nijak zajištěny, všude bylo plno vody a těžkého prachu. První pomoc zde nebyla žádná, poraněný člověk byl odkázán sám na sebe. Týrán a hlad, to byla každodennost politických vězňů, vysílaných na různé práce, tzv. komanda. Strážé i kápoové pro zvýšení výkonu vězně neustále poháněli do práce, nešetřili ani nemocné.

„Úmorná práce na Richardu je vysilující, čtyři hodiny rychlého denního pochodu hladovým, zesláblým vězňům zle podrývá zdraví, z velkého hladu, když strážé nekoukali, při cestě do práce a z ní jsme trhali i trávu a polykali. V noci musíme ležeti na boku na prknech přeložených přes sebe, tak dáváme pod sebe blůzy a vše rezervní, jen abychom nebyli odřeni. Na přikrýtky máme jen půl lehké deky, zato dost vší a blech.“ (paměti Josefa Procházký)

Po týdně vězni z cely Josefa Procházký pracovali na výkopu pro plynovod v Litoměřicích, jednalo se o práci venku. V jejich skupině byli také hasiči z Jičínka, několik učitelů i kněží a studenti. Zažili zde bombardování hloubkovými letadly, kdy jim strážci nedovolili opustit pracoviště, ale sami utekli do krytů. Hloubkoví letci zapálili plynovod a v Ústí nad Labem nastal soudný den. Tentokrát již z práce nic nebylo, šli do Terezína dříve. Vrátilo se všech 167 vězňů. Strážci byli rádi, že nikdo neutekl, a dali jim cigarety. Vězni šli zvolna, bez bití a bez apelu vešli do svých cel.

Nedostatek jídla, věčný hlad, zima a špatná hygiena zhoubné dílo dokonávaly, vězni byli často nemocní, leželi pak v celách bez pomoci mezi zdravými, úmrtnost stoupala. Josef Procházka onemocněl zápalom pohrudnice a částečným zápalom plic. Pomohli mu hasiči z Jičínka, kteří ho zuboženého přenesli na jinou celu a podali mu chinin.

Malá pevnost Terezín – věznice

Výstražné cedule – upozornění na tyfus v Terezíně

Smečka sadistických vrahů v čele s velitelem pevnosti Heinrichem Jockelem (řečeným Pindou) neznala slitování a denně ukájela svou zvrhlost na bolestech mučených a popravených. Jít k výslechu znamenalo jisté ubití před jeho očima. Celé rodiny byly takto ubity. Josef Procházka sám slyšel pláč a prosby děvčátka, jehož rodiče byli ubíjeni před jeho očima.

„Bývalí významní mužové národa byli přiděleni k různým pracovním četám. Bývalý čsl. ministr zahraničí Dr. Krofta zametal dvory, bývalý přednosta vojenské kanceláře prezidenta republiky divizní generál Bláha loupal brambory a další. Na různá komanda byli přiděleni i vysocí duchovní. Ještě hůře nakládali Němci se Židy... Popravky neustávaly.“ (paměti Josefa Procházký)

Skvrnitý tyfus

Koncem dubna 1945 němečtí nacisté evakuovali vězně z koncentračních táborů v Evropě před postupující frontou. Část jich byla deportována do Terezína. Z původního počtu 17 a půl tisíce internovaných vězňů v Terezíně se jejich počet zvýšil na více než 30 tisíc. Především Židů z Polska a Maďarska, z toho přes tři tisíce jen v Malé pevnosti. Noví vězni do Terezína často přijížděli ve velmi zuboženém zdravotním stavu, nakažení nemocemi, což ještě více zhoršovalo zdravotní situaci v táboře. Dne 24. dubna 1945 byly registrovány první případy skvrnitého tyfu.

Vedoucí tábora Heinrich Jockel byl táborovými lékaři na vypuknutí nemoci upozorněn, ale informací odmítl vzít na zřetel a učinit jakákoli opatření. Se zpožděním, když už se skvrnitý tyfus táborem lavinovitě šířil, informoval vedení. Až 2. května 1945 poté kontrolu nad táborem převzal Mezinárodní červený kříž.

Dne 4. května 1945 dorazil tým lékařů pod vedením MUDr. Karla Rašky. V areálu bylo vytvořeno pět polních nemocnic, pracovalo zde 50 lékařů a 30 zdravotních sester. Vedoucí lékaři pro jistotu nařídili pro celý Terezín patnáctidenní karanténu, po jejím uplynutí byli nemocní rozesíláni k léčbě do nemocnic. Problémem byl i nedostatek vody, jelikož německé letectvo vybombardovalo táborový vodojem. Počet obětí skvrnitého tyfu byl odhadnut na 1 500.

Dne 8. května 1945 Terezín osvobodila Rudá armáda, ta dala k dispozici své zdravotníky. Mezitím se dozorcí rozprchlí, většinou do amerického zajetí.

Konečně přijela komise Červeného kříže a tuze se zhrozila z té bídy lidí. Do cely vstoupili dva kněží, strhli z Josefa Procházký všivě hadry, odvedli ho do koupele. Tam se ho ujal sestra Červeného kříže, vykoukala ho, zabalila do houně a naložila do autobusu, jímž byl Josef Procházka odvezen do kasáren na pokoj č. 57. Položili ho na slamník, dostal čisté prádlo, teplé deky, čaj a dozvěděl se, že je svobodný, že je 9. máje 1945. Vešel probošt litoměřický, sám vězeň terezínský, a podával ležícím duchovní útěchu.

Pro Josefa Procházkou si přijeli přátelé z Libeznic Sutnarovi, aby ho odvezli domů. Avšak lékař odvoz nedovolil, jelikož zjistil, že u něj jde o skvrnitý tyfus. Josefa Procházkou poslal na karanténní stanici, která byla v dřevěných barácích, kde se nacházely světlé prostorné místnosti a kde již byla připravena dřevěná lůžka. O pacienty pečovaly jednak řádové sestry, jednak zdravotní sestry české a Rudé armády. „K nim se přidala dobrovolnice, filmová herečka Nataša Gollová, ničeho se neštítala, pomáhala všem svým úsměvem. Pacienti ji přátelsky a s úctou říkali Natašo.“ (paměti Josefa Procházký)

Odjezd z Terezína

„Je ku konci května, je to pravda, transport do Prahy, kluci z pokoje ven, marš domů, než vezmu na vás klacek, tak vše komentovala matka Šatralová, která o pacienty pečovala, ale: „Abyste po cestě nezlobili, pojedeme s Natašou s vámi.“ Nic naplat, dostávám čisté prádlo a ani boty nechybějí. Loučím se s lidmi těch zlatých srdcí, posazují se do auta, které mě veze k vlaku, který přijel a je opatřen lůžky. Předobrá Nataša u vlaku něco říkala Židům, ihned někdo přináší oblek, sama přináší boty a ponožky a s pomocí matičky mne obléká.

Konečně vyjíždíme z Bohušovic a odtud na Prahu, Bože, to je krása, vše je zelené a v plném květu, kol trati památky na boj, vidíme všude plno ruského vojska na nádražích, kde stavíme, přicházejí k nám do vagonu, i pivo přivezli, cigarety a mnohý z nich tiskne pěsti. Tak přijíždíme na Wilsonovo nádraží, rozdělují jídlo, ale bohužel nemám zuby. Nataša vyskakuje přes koleje k protějšímu vlaku, něco mluví k pánu a paní stojící u okna. Nataša jde ke dveřím a pomáhá vystoupit asi 10leté holčičce. Pán podává holčičce balíček, vysazuje ji a říká: „Dej to tomu pánovi.“ Srdečně děkuji a pán mi podává ještě hrst cigaret a paní lahev vína. Děkuji za vše. Slyším: „To jsou mučedníci,“ a celá ta rodina

i železničáři, kteří hleděli na tento obrázek, pláčou, nic se nestydí. Nataša přiběhla, rozdělává balíček plný dobrot. Dali jsme se s Natašou do jídla a zapijíme kávou, kterou nám dala ta dobrá paní: „Heleď, vedle je kamarád a já vím, že také nejedl, vezmi mu to všechno, i cigarety!“ Nataša utíká, ale hned je zpátky, vlak se rozjíždí.“ (paměti Josefa Procházky)

Hospitalizace v krčské nemocnici

Přijíždíme na nádraží v Krči, hned nás nakládají na auta a vezou do Masarykových domovů. V Masarykových domovech v Krči je již lékaři a zdravotní sestry očekávali, ujal se jich.

„Dávají mne na dvoulužkový pokoj, všechno světlé, čisté. Přicházejí lékaři a usmívají se.“ (paměti Josefa Procházky)

Josef Procházka se zeptal ošetřujícího lékaře, zda může dát vědět rodině, že je zde:

„Lékař praví, ještě jste byl na cestě, když rádio hlásilo jmenný seznam transportu. Dnes je 27. května večer a já jsem v Praze druhý den: „Bože, Máňo, kde se tu bereš, jak jsi se dozvěděla, že jsem tu?“ Naproti v pokoji je Zdeněk Huptych, který přijel dřív. Ve středu přijíždí též Olda s Járrou Novákovým a ve čtvrtek vítám tebe, můj milý Vašku, třeba slzy v očích, ale radost a spokojenost v srdci, Vašku, už jsme zase hasiči a naše ně domnělé, ale pravdivé bratrství nemohlo přetrhnout ani nebezpečí gestapa, ani Pindovo sanatorium v Terezíně. Chtěl jsem ti říci, za měsíc budu doma, a ty jsi řekl, máme ujednáno, že pojedíš dnes domů, ale všechno telefonní vedení je přerušeno, tak až zítra. Zítra doma – zítra doma, snad to ani není pravda! Oba se s Máňou usmíváme, věřím ti, Vašku, zítra na shledanou! Zítra domů, to již bude červen. Ještě dnes jdu na rentgen. „Plice máte zdravé,“ praví lékař. Staví mne na váhu, 29 kg 60 dkg z 68 a ½ kg. Ráno se procházím a sestřička říká: „Je 1. červen 1945, dnes pojedete domů!“

Oblékám se, jsem připraven k odchodu domů. Bože, přichází Máňo, Šámal, Oldřich a Jarka Hamerschmid. Máňo obíhá, aby přinesla propouštěcí listiny, zatím si s hochy vyprávím, co je za novinky v Líbeznicích, hasičstvo se v revoluci hrdinně drželo a nezklamalo. Konečně Máňo nese patřičné povolení a hoši mne vedou. Na chodbě nastalo srdečné loučení s přítomnými lékaři a personálem. Bože, tolik lásky ani pozornosti si nezasluhuji. Matička Šátralová odkudsi přiběhla: „Počkej, hochu, já si tě odvedu,“ a tak mne tato dobrá žena, slzy v očích, dává do auta. I zde na dvoře nové loučení, hoši mají v očích plno slzí.

Auto se rozjíždí a zastavuje u pankrácké trestnice, hledím na ozdobený hrob padlých hrdinů a zároveň vzpomínám na pankrácké vězně, mučedníky.

Projíždíme Prahou, a než jsem se rozhlédl, vidím náš kostel, auto stáčí do naší ulice, před samý dům. Vynášejí mne z auta, jdeme po dvorku, nic se nezměnilo, hladím svého dobrého psa Vencu. Ve světnici se nic nezměnilo, dávají mne na lůžko, je půl jedné odpoledne, zavírám oči, nechce se mi ani věřit, že po takovém několikaměsíčním životě jsem opět mezi svými – doma.“ (paměti Josefa Procházky)

Hrob Josefa Procházky na líbeznickém hřbitově

Doma byla Josefu Procházce poskytována veškerá možná péče. Navštěvovali ho členové hasičského sboru a uzdravoval se, hovořil o svých zážitcích a sepsal paměti za posledních osm let svého života. Bohužel počátkem jara roku 1946 se jeho zdravotní stav začal náhle zhoršovat. Zemřel 9. dubna 1946. Pohřben je na líbeznickém hřbitově, na jeho pomníku je napsáno: „Josef Procházka, nar. 20. 1. 1901, zemřel po útrapách vytrpěných v koncentračním táboře v Terezíně – Malá pevnost, 4. dvůr † 9. 4. 1946.“

Hana Bílková
foto Petra Hajská

(Zdroje: Paměti Josefa Procházky zapsané L. Šílou, str. 1–30, Líbeznice 1946; za zapůjčení děkuji panu Radku Krausovi; Pamětní kniha vzájemně se podporujícího spolku pokrývačů pro Líbeznice a okolí.)

KLUB PRO SENIORY

LÉTO PLNÉ TVOŘENÍ

Letošní prázdniny v Klubu pro seniory v Líbeznicích se nesly v duchu tvořivosti, radosti a voňavých okamžiků. Každé úterní dopoledne jsme se společně ponořili do tvoření, které rozproudilo fantazii, probudilo jemnou motoriku a přineslo mnoho úsměvů.

Malovali jsme na porcelánové hrnky, které se rázem proměnily v osobní dárky i památky na léto. Vyráběli jsme přírodní mýdla a vonné vosky, které provoněly naše domovy a zároveň připomněly, jak jednoduché a radostné může být tvoření z přírodních surovin. A velkým zážitkem byla také tvorba šperků z pryskyřice, kdy si každý mohl vytvořit vlastní jedinečný kousek – přesně podle sebe.

Nešlo ale jen o výrobky. Šlo o společný čas, smích, radost z kreativního tvoření a pocit, že tvořit může každý, bez ohledu na věk a vrozené talenty. Stačí jen chuť si hrát a otevřené srdce.

PŘÍJEMNĚ STRÁVENÝ ČAS TŘEBA I S KÁVOU

A co nás čeká na podzim? Od září se **úterky budou střídat**: každé sudé úterý nás čeká **Montessori pro seniory**, kde budeme hravou a zábavnou formou procvičovat mysl i tělo, a každé liché úterý se sejdeme na **kreativním tvoření**, kde se ponoříme do světa tvorby vlastních výrobků.

Od **11. září každý liché čtvrtek** bude pokračovat kroužek **malování**, kde si můžete užívat klidné chvíle při tvorbě vlastních obrazů. Těšíme se na další společné chvíle plné tvoření, smíchu a především dobré nálady v příjemné společnosti!

Jana Karasová
foto Jana Krausová

🏠 LÍBEZNICKÉ SPOLKY

LETNÍ PŘÍMĚSTSKÉ TÁBORY S PEJSKY V LÍBEZNICÍCH

Během července 2025 proběhly v prostorách ZŠ a ZUŠ Líbeznice – Rondelu tři tematicky zaměřené příměstské tábory, které připravil spolek Sirius Třebíč, z. s. Tábory nabídly dětem bohatý program plný zážitků, poznávání, tvoření a zábavy.

> Výletový tábor s tvořením

Tento tábor byl určen pro děti školního věku, které se každý den vydávaly na výlety za poznáním. Letos navštívily Pražský hrad, Loretu a vodní park, dále zámek a oboru ve Veltrusech, Ekocentrum Prales v Praze či agility hřiště v Měsících. Ve volných chvílích se děti věnovaly rukodělné tvorbě – vyráběly si přívěsky z pryskyřice, vonné vosky, malovaly trička a kamínky, také měly přednášku na téma „Lesní zvířata“ či „Canisterapie“ nebo si užívaly na motokárách či na hřišti.

> Pejskový tábor pro mladší děti

Tento tábor byl určen mladším dětem a nesl se letos v duchu pohádek. Děti si užily každý den s canisterapeutickými pejsky, vyráběly, sportovaly, hrály oddílové hry a vydaly se i na výlet na agility hřiště do Měsíc. Nechybělo ani výtvarné tvoření a tematické pohádkové aktivity.

> Tábor pro děti se speciálními vzdělávacími potřebami

Pro děti s poruchou autistického spektra, poruchami vývoje intelektu a dalšími specifickými potřebami jsme připravili klidné a bezpečné prostředí s přizpůsobeným programem.

Děti se účastnily canisterapie, muzikoterapie, herní terapie, sportovních a venkovních aktivit.

Na závěr každého turnusu si děti připravily vystoupení pro rodiče, které spojovalo hudební prvky a ukázky canisterapie.

Děkujeme ZŠ a ZUŠ Líbeznice za možnost využívat krásné prostory Rondelu, obci Líbeznice za finanční podporu canisterapie v rámci Programu na podporu aktivit v oblasti kultury, sportu a volného času pro rok 2025 a v neposlední řadě všem vedoucím, psovodům a praktikantům, kteří se podíleli na přípravě a realizaci tábora.

Těšíme se na další letní dobrodružství v příštím roce!

*Iva Sieberová, Sirius Třebíč, z. s.
foto archiv Sirius Třebíč, z. s.*

SLÁVA, NAZDAR VÝLETU, NEZMOKLI JSME, UŽ JSME TU

Líbezníční baráčníci mají za sebou zase jeden výlet, který se vydařil. Navštívili jsme Bečov nad Teplou se vzácnou památkou. Relikviář sv. Maura je druhá nejvýznamnější památka, hned po korunovačních klenotech v Čechách. V Bečově toho bylo k vidění hodně, nejenom zámek s botanickou zahradou, ale i muzeum motorek a hraček, jen na Šibeniční vrch si trouflí málokdo z nás.

Zašli jsme si na dobrý oběd (ale ne do 100 Kč) a také do cukrárny na dobrou zmrzlinu. Počasí nám přálo a celkově se vše vydařilo. Zájem byl velký, autobus obsazen a vládla dobrá nálada. Už zase plánujeme další výlet. Jízdné bylo v pohodě díky příspěvku obce, za který moc děkujeme. Kdo v dnešní době jede na výlet za 200 Kč?

*Věra Vörösová,
syndik OB Líbeznice*

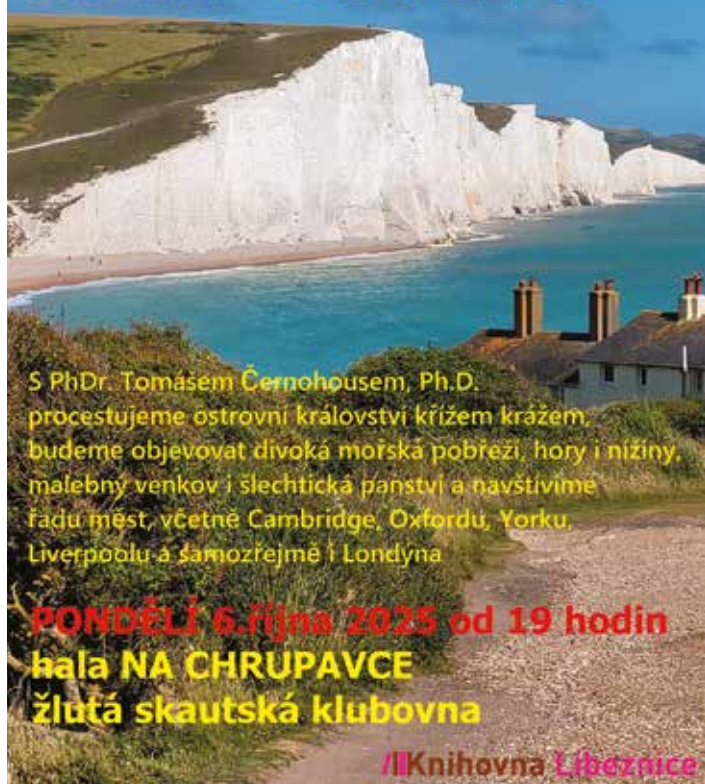
POZVÁNKA

MÍSTNÍ FARNÍ SPOLEČENSTVÍ
Vás srdečně zve
NA SLAVNOSTNÍ BOHOSLUŽBU
u příležitosti výročí posvěcení
kostela sv. Martina v Líbeznicích.

Mše svatá bude v neděli 14. září od 10 hodin.

BRITÁNIE ROKY OBJEVŮ

S PhDr. Tomášem Černohousem, Ph.D.
procestujeme ostrovní království křížem krážem,
budeme objevovat divoká mořská pobřeží, hory i nížiny,
malebný venkov i slechtická panství a navštívíme
řadu měst, včetně Cambridge, Oxfordu, Yorku,
Liverpoolu a samozřejmě i Londýna

PONDĚLÍ 6. října 2025 od 19 hodin
hala NA CHRUPAVCE
žlutá skautská klubovna

Knihovna Líbeznice

RE/MAX
Africa

Jsem realitní makléřka.

+420 724 820 220
denisa.grigorik@re-max.cz

DENISA GRIGORIK

Spolupráce se mnou znamená
minimální starosti s prodejem pro Vás.

Dopravní firma se sídlem v Líbeznicích

AUTOPEPR

autotransport

HLEDÁME KOLEGU/KOLEGYNI NA POZICE

**ŘIDIČ/KA NA MEZINÁRODNÍ
A VNITROSTÁTNÍ PŘEPRAVU NA
AUTOPŘEPRAVNÍK SCANIA+LOHR, ŘP sk. C+E**

**MOŽNOST VÝDĚLKU 70–80.000,- Kč ČISTÉHO
+ další bonusy.**

**ŘIDIČ/KA NA VNITROSTÁTNÍ PŘEPRAVU NA
ODTAHOVÝ SPECIÁL NA 3 VOZY, ŘP sk. B+E**

**MOŽNOST VÝDĚLKU 34–40.000,- Kč ČISTÉHO
+ další bonusy.**

- **POŽADUJEME:** ŘP, profesní průkaz, kartu do dig. tachografu, časovou flexibilitu a spolehlivost, výborné vystupování a komunikace, praxe vítána.
- **NABÍZÍME:** moderní vozový park, motivační platové ohodnocení.

V případě zájmu volejte na tel.: 602 315 605

Dopravní firma se sídlem v Líbeznicích

AUTOPEPR

autotransport

Nabízíme

**SERVIS
A PNEUSERVIS
OSOBNÍCH
A NÁKLADNÍCH
VOZIDEL
PLNĚNÍ KLIMATIZACE**

Pro bližší informace volejte 606 618 133

Líbeznický koloběh

sobota 6. září 2025

Areál zdraví v Líbeznicích

Líbeznický koloběh

netradiční závod dvojic na 10 km,
kdy jeden jede a druhý běží s výměnou na trase

9:30 začátek registrace

10:00 start prvních závodníků

Líbeznický saah

Šplh na laně na počet sáhů ze sedu na podložce
Letos se pokusíme za účasti agentury Dobrý den
o zápis do České knihy rekordů! **BUĎTE U TOHO!**

Startovné Koloběh + Saah 180 Kč/dvojice

Saah samostatně 60 Kč/osoba

Registrace a více informací na www.libeznickýkolobeh.cz

Akce se koná za laskavé podpory obce Líbeznice.

V areálu statku v Líbeznicích, Družstevní 72,
nabízíme pronájem skladových prostor
s kanceláří 126m², vhodné i na provozovnu.
Nejsme RK. Volejte tel. 606 021 985

Perrott Hill
BRITISH SCHOOL • PRAGUE

STÁLE HLEDÁTE TU SPRÁVNOU ŠKOLU?

Perrott Hill British School, Prague kombinuje to nejlepší
z britského a českého kurikula pro silné základy i globální rozhled.

WWW.PERROTHILLPRAGUE.CZ
+420-775-581-801
PRAHA 8 – KOBYLIŠY

ODVOZ STARÉHO NÁBYTKU NA SKLÁDKU!

vyklízíme: sklepy, byty, pozůstalosti, zahrady atd.
Naložíme a odvezeme nepotřebné věci
za rozumnou cenu.

STĚHOVÁNÍ

Tel.: 773 484 056

Realitní makléř č.1 v okrese Praha - východ

Uvažujete o prodeji nebo pronájmu vaší nemovitosti?
Chcete znát cenu vaší nemovitosti?
Neváhejte mě kontaktovat a domluvit si nezávaznou schůzku nebo odhad ceny.
Bydlím tu s vámi a jsem tu pro vás.

Daniel Skružný
604 999 909

RE/MAX
G8 Reality

1. místo
v 7.ročníku REALITÁK
projektu ROKU
**REALITÁK
ROKU 2024**
okres
Praha-východ
www.realitakroku.cz

LÍBEZNICKÉ VINNÉ *Slavnosti*

Den plný výborného vína,
skvělého jídla
a příjemné zábavy

VINNÉ STÁNKY PŘEDNÍCH ČESKÝCH A MORAVSKÝCH VINAŘŮ:

Vinařství Novotný Bílek • Vinařství Spielberg
Vinařství Stanislav Mádl • Vinařství Vajbar
Vinařství Šalša a další

HUDEBNÍ PROGRAM:

16:00 – Jajáda
18:00 – České saxofonové kvarteto
20:00 – Žandár

BOHATÁ NABÍDKA GASTROSLUŽEB

6. 9. 2025 • 16:00

Mírové náměstí

VSTUPNÉ – 100 Kč ZA SKLENIČKU
(do jiné vám nenalijí)

Úpravy a rozbory
vody pro domácnost
a průmysl

Culligan

WATEX
úprava vody

**MĚJTE ČISTOU VODU
S DOPRAVOU ZDARMA
PO CELÉ ČR**

Při poptávce montáže produktů
s cenou nad 18 000 Kč zadejte
do poznámky kód DZT25

„Problémy s tvrdou vodou za mě spolehlivě vyřešil Watex.“
Pavel Zedníček

Tomáš Janda
Obchodní manažer

+420 608 233 391

obchod@watex.cz

www.watex.cz

HLEDÁME SKLADNÍKY PRO DC KLECANY

- průměrný výdělek ve výši 45 000 Kč včetně stravného, bonusu a příplatků
- svozový autobus nebo příspěvek na dopravu až 650 Kč měsíčně
- příplatky za víkendové směny 20 %
- dvousměnný či třisměnný provoz

DĚLEJTE PRÁCI, KTERÁ DÁVÁ SMYSL

+420 720 058 369, www.albert.cz/kariera

Obec Líbeznice, Sbor dobrovolných hasičů,
Obec baráčníků, ZO Českého zahrádkářského svazu
a skautské středisko WILLI

si Vás dovolují
pozvat na

LÍBEZNICKÉ POSVÍCENÍ

sobota 13. září 2025
u zdravotního střediska v Líbeznicích

SOBOTA 13. 9. od 15:00

Moderuje **Tomáš NOVOTNÝ**

15:00 KrisKros a cappella

**21:00 Kristian a Kristýna
Šebkovi**

17:00 Elizabeth Kopecká

19:00 Mňága a Žďorp

23:00 Doktor P.P.

Doprovodný program: pouťové atrakce • ohnivá show Blackout Paradox • občerstvení
malování na obličej (Pavla) • vizážistka (Monika) • kadeřnice (Kristina)

NEDĚLE 14. 9. od 13:00

POUŤOVÉ ATRAKCE

Vstupné: dospělí 100,- Kč/děti do 15 let a důchodci 50,- Kč/rodina 250,- Kč
děti do 6 let ZDARMA

Sponzoři:

NAVAHO
společnost

AUTOPEPR
autotransport

zahrádkářství
LÍBEZNICE

AUTO - MOTO
Líbeznice

Z-Service
Automotive s.r.o.

divadlo
KOUZEL
Pavla Kožíška

ALUMEX

Davídkova
group

FIRMA s.r.o.
Realizace staveb a tisk

PRÉMIOVÉ REALITNÍ SLUŽBY NOVĚ TAKÉ V LÍBEZNICI A OKOLÍ

Plánujete prodej, pronájem nebo koupi bytu či domu?

Prodáváte nebo kupujete stavební pozemek?

Potřebujete poradit s novým bydlením?

Domluvte si nezávaznou schůzku s makléřkou Lucií Mitařovou a poznejte skutečně osobní prémiový servis v oblasti realitních služeb. Dlouhodobě žije v této lokalitě, dokonale zná místní prostředí, jeho specifika i přidanou hodnotu.

LUCIE MITAŘOVÁ

Real Estate Consultant
luciem@philip-frank.com
+420 702 121 938
philip-frank.com

**PHILIP
&
FRANK**

Leading
REAL ESTATE COMPANIES
IN THE WORLD

LP LUXURY
PORTFOLIO
INTERNATIONAL

KALENDÁŘ AKCÍ 2025 / 2026

	6. 9.	Vinné slavnosti
– Mírové náměstí		5. 12.	Pekelná hasičárna
– Hasičská zbrojnice
	6. 9.	Líbeznický koloběh
+ Líbeznický saah		6. 12.	Vánoční večerní běh
	13. 9.	Posvícení
– park u zdravotního střediska		7. 12.	Líbeznické adventní trhy
– Sportovní hala Na Chrupavce
	18. 10.	Podzimní zábava baráčníků
– Bistro Žlutá karta		21. 12.	Vánoční turnaj v kopané
– Sportovní hala Na Chrupavce
	8. 11.	Fitness den s Olgou Šípkovou
– Sportovní hala Na Chrupavce	2026		
	15. 11.	Zahrádkářská zábava
– Bistro Žlutá karta		17. 1.	Líbeznický ples
	22. 11.	Zahajovací ples
– Sportovní hala Na Chrupavce			
	30. 11.	Vánoční trhy a koncert v kostele
sv. Martina			